

[Justitsministeren]

Jeg må også sige – og jeg var glad for, at fru Grethe Fenger Møller tog det op – at jeg ikke uden videre er enig i den betragtning – det være sagt til både hr. Leif Hermann og fru Jane Oksen – at det ikke er fornuftigt, at det offentlige også skal betale afgift. Rent principielt bør det være sådan, at det offentlige også betaler, når det belaster systemet. Men først og fremmest er det et led i den politik, som regeringen fører med henblik på at gøre den offentlige sektor så omkostningsbevidst som muligt. Det samme ræsonnement, som gælder for private søgsmål, gælder altså også, når man i offentlige institutioner, offentlige styrelser, ja, hvor som helst i det offentlige skal overveje, om man vil belaste retssystemet med en retssag. Konsekvensen skulle altså gerne være en styrkelse af omkostningsbevidstheden hos de offentlige myndigheder.

Jeg synes da, det må være helt rimeligt med brugerbetaling – det var fru Lissa Mathiasen, der brugte det ord – for tinglysningsoplysninger, specielt for at ligestille dem, der vil have tingbogsoplysningerne skriftligt, og dem, der – og det er mange – ønsker at få dem telefonisk.

Der er tinglysningskontorer, hvor op til 2 fuldtidsansatte ikke bestiller andet end at give tingbogsoplysninger, og det er en udmærket service, som der er mange der bruger, men de må så også betale for den. Det er typisk virksomheder, banker osv., der bruger denne service, og det er da ikke urimeligt, at de skal betale det samme beløb for den oplysning, de har brug for, som de ville komme af med, hvis de skulle indhente tingbogsoplysningerne skriftligt, hvad de jo stadig kan.

Jeg skal tilføje, at det også stadig vil være muligt for den enkelte at gå ind på et tinglysningskontor og gennemse tingbøgerne gratis. Det er kun, når man belaster systemet ved at bede om oplysninger, man skal betale, og det må være ganske rimeligt. Når man bruger telefonen, er det da, fordi tiden er til det, og der er da ingen grund til at have et større administrationssystem, når man har teknologien. Der er ikke tale om, at pengene, sådan som fru Jane Oksen var inde på det, vil gå i telefonselskabernes lommer. Det drejer sig simpelt hen om, at de opkræver dem og afleverer dem, og den nemmeste måde at registrere disse ting på er ved at udnytte den elektronik, som er i brug, når man henvender sig telefonisk til tinglysningskontoret.

Der blev fremført en del negative betragtninger af nogle ordførere, men jeg håber, at når vi får talt tingene igennem, er der mulighed for at nå til en forståelse i hvert tilfælde på de områder, hvor jeg mener, der har været klare misforståelser. Jeg takker for de tilkendegivelser om tilslutning til forslaget, som er kommet her under debatten.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det kan måske være meget rigtigt, at disse afgifter vil have en styrende indvirkning på forligstilbøjeligheden, sådan som justitsministeren var inde på det, men da dette trods alt drejer sig om retsplejen, ville det så ikke være mere ærligt at ændre retsplejeloven og give dommeren nogle beføjelser, således at han måske kunne styre den forligstilbøjelighed, som ministeren nu med en tredjedel af gebyret vil fremtvinge?

Jeg er ikke sikker på, at man får andet ud af dette, end irritation og så selvfølgelig penge i statskassen, og det havde vel været ærligere at kigge på retsplejeloven.

Må jeg så lige sige, når ministeren taler om, at det er udmærket, at offentlige myndigheder nu ikke længere er fritaget for gebyrbetaling, fordi det styrker omkostningsbevidstheden, at jeg går ud fra, at når offentlige myndigheder henvender sig til retsvæsenet, gør de det, fordi det er nødvendigt. Hvad enten det drejer sig om tingbogsoplysninger eller anlæggelse af retssager, er det selvfølgelig, fordi man har behov for det. Det er jo ikke således, at offentlige myndigheder sidder og spekulerer på, hvad de skal få tiden til at gå med, og så er der en, der siger til en anden: Tag lige og tag en tingbogsoplysning på matrikel nr. ditten og datten, for det er jo ganske gratis. Det er ikke sådan, offentlige myndigheder arbejder. Jeg ved ikke rigtig, hvad ministeren forestiller sig, men det er i hvert fald ikke efter mit kendskab til den offentlige forvaltning sådan, den er skruet sammen.

Endelig vil jeg sige, at de telefoniske tingbogsoplysninger afviste jeg ikke at man kunne lægge et gebyr på, men jeg tvivler på, at det får den virkning, som ministeren snakker om, i forklingsmæssig henseende. Dertil kommer så, at man må forvente, at det personlige fremmøde på tinglysningskontoret vil blive større for at spare dette gebyr, hvilket igen vil betyde, at en